

SCHJØDT

Borgarting lagmannsrett
Postboks 8017 Dep
0030 Oslo

Oslo, 2. april 2012
Ref.: #36947-501-2153174.1

ANKE

til

HØYESTERETTS ANKEUTVALG

Sak nr.: 12-046467SAK-BORG/04

Ankende part nr 1: Norsk Presseforbund
Postboks 46 Sentrum, 0101 Oslo

Ankende part nr 2: Norsk Redaktørforening
Postboks 624, Sentrum, 0106 Oslo

Prosessfullmektig: Advokatfirmaet Schjødt AS
v/advokat Cato Schiøtz
Postboks 2444 Solli, 0201 Oslo

Ankemotpart: Påtalemyndigheten
v/Oslo Statsadvokatembeter
Boks 8021, 0030 Oslo

Borgarting lagmannsrett avsa kjennelse i sak nr 12-046467 SAK-BORG/04 27. f.m. med slik slutning:

1. Ankene over tingrettens lovtolkning forkastes.
2. For øvrig avvises ankene."

Kjennelsen påankes herved til Høyesteretts Ankeutvalg. De ankende parter vil anføre at Lagmannsretten har lagt en gal lovtolkning til grunn for sin avgjørelse.

Som nærmere begrunnelsen for anken anføres:

1. I henhold til domstoloven § 131 a første ledd retter bestemmelsen seg mot "fotografering, filmopptak og opptak" – d v s til omstendigheter i forbindelse med filmingen. Bestemmelsen inneholder ingen henvisning til spørsmålet om *kringkasting*.

Bakgrunnen for bestemmelsen er at fotografering og opptak kan virke forstyrrende for avviklingen av rettsforhandlingene. Det er således forholdene i rettssalen i forbindelse med opptaket som f.eks lyssetting, tilstedeværelse av kameraer m.v. som er lovens primære legislative hensyn.

Også forskriftenes § 3 retter seg mot "fotografering eller opptak".

Disse hensyn er ikke vurdert av Lagmannsretten. Lagmannsretten forankrer sin avgjørelse primært i hensynet til de fornærmede.

Forskriftens § 3, 2. ledd retter seg også mot "fotografering eller opptak" – med andre ord ikke mot virkningen av selve kringkastingen.

Selv om man også skulle trekke inn f.eks. hensynet til de etterlatte i 22. juli-saken, kan man ikke – som Lagmannsretten – unnlate å diskutere de forhold som lovtekst og forskrift først og fremst henviser til.

2. Lagmannsrettens lovforståelse er også uriktig fordi det fortas *ingen totalvurdering*.

Lagmannsretten synes å legge til grunn at det er nok å påvise en belastning for fornærmede/etterlatte eller en fare for at tiltaltes forklaring skulle bli påvirket.

Disse momentene må – i den grad de skal trekkes inn – vurderes i forhold til de øvrige momentene som gjør seg gjeldende i saken. I håndboken *Dommerne og mediene* er det på side 25-26 gitt en redegjørelse for de elementer som i praksis ved norske domstoler styrer skjønnet. Her foretas det – med rette – en totalvurdering, hvor man igjen vektlegger forholdet til eventuelle forstyrrelser.

I en sak med en så ekstrem allmenn interesse som Breivik-saken må man foreta en totalvurdering – Lagmannsretten har ingen forståelse for sakens overordnede prinsipielle side.

3. Lagmannsretten tar også feil når man ensidig vektlegger forskriftenes § 3.

§ 3 regulerer spørsmålet om tillatelse skal gis eller ikke.

I nærværende sak er tillatelse gitt, og den nærmere regulering av kringkastingsadgangen er gitt i § 4.

Det er en feil av Lagmannsretten å knytte drøftelsen opp til § 3 – denne bestemmelsen er man i og for seg "ferdig med" når den prinsipielle tillatelse er gitt. Lagmannsretten skulle deretter brukt § 4 som hjemmel for den nærmere drøftelse.

4. Forholdene 1 – 3 ovenfor vil både hver for seg og ikke minst samlet sett medføre at Lagmannsrettens lovforståelse er feil.

Avslutningsvis skal nevnes to forhold av mer generell karakter:

- a. Det har fra nær sagt alle sentrale hold, herunder fra statsminister Jens Stoltenberg, vært understreket at man i Breiviksaken skal praktisere "mer åpenhet og mer demokrati."

Det er stikk i strid med disse overordnede føringer at tiltaltes forklaring undras løpende reportasje.

- b. På den annen side synes det å være en rekke talsmenn for ønsket om at man ikke skal "gi Breivik et mikrofonstativ".

Lagmannsretten henviser rimeligvis ikke til dette argumentet, men det er i hvert fall dette som er virkningen av Lagmannsrettens konklusjon. De facto har Lagmannsretten etterkommet dette mer populistiske ønsket, og dermed inntatt et standpunkt som er irrelevant og skadelig.

Det nedlegges slik

p å s t a n d:

Lagmannsrettens kjennelse oppheves.

Som kjent begynner hovedforhandlingen mandag 16. april. Det er derfor maktpåliggende at nærværende anke behandles så raskt som mulig.

Ankeerklæring i fem eksemplarer, hvorav ett er sendt til Borgarting lagmannsrett per mail, ett er sendt til Oslo Statsadvokatembeter per mail, ett er sendt til advokat Geir Lippestad per mail og to sendes Borgarting lagmannsrett per post.

ADVOKATFIRMAET SCHJØDT AS

Cato Schiøtz
Advokat